

Tittel: Omreisende jobbsøknad

Ingress: Dansefinalister i et forrykende sceneshow nært knyttet til tv-showet.

Elisabeth Leinslie

”Dansefeber”

Kunstnerisk ledelse: Merete Lingjærde

Dansere: Mona Jeanette Berntsen, Alexandra Irena Joner, Hanna Mjåvatn, Anette Stokke, Hugo Hagström, Vegard Kristiansen, Eric C. Nærbø, Navid Rezvani
Riksteatret, Edderkoppen

”Dansefeber” er blitt en forestilling som fokuserer mer på å vise frem danserne enn å ta vare på forestillingen som et helhetlig konsept. Eller det vil si, konseptet er for lengst lagt av TV-Norge. Og det Lingjærde gjør er å videreføre dette på scenen. Dette vil selvsagt bli tatt imot med jubel av alle de barna og ungdommene som fulgte med på ”Dansefeber” i vinter. De får se klipp av høydepunkt fra tv-programmet og samtidig oppleve heltene og heltinnene live på scenen. Bedre reklame for dans og danseglede skal man lete lenge etter.

Elevforestilling

Kanskje var det uheldig å la hoveddommeren fra tv-showet få det overordnede kunstneriske ansvaret for sceneshowet. Forestillingen ville tjent på en kunstnerisk tilnærming som stod mer på egne ben. Den fremstår snarere som en fragmentert elevforestilling på meget høyt nivå, enn en integrert kunstnerisk forestilling. For hva er forestillingens *kunstneriske* idè? – Det er ikke lett å se.

Når det er sagt så skal det også sies at dette er et forrykende danseshow med mange kvaliteter. Og da først og fremst som jobbsøknad for de unge danserne. Her får de vist sine sterke og svake sider i mange forskjellige sjangere og teknikker. Og det er en imponerende allsidighet flere av dem viser, og ikke minst styrke. Dette er mye dans på en gang for såpass uerfarne dansere.

Ikke overraskende utpeker vinneren Hanna Mjåvatn seg som en spesielt dyktig og allsidig danser. Hun har fått sin egen vinnersono. En solo som er rørende og sikkert vil påkalle tårer hos mang en jente med en spirende dansedrom i hjertet. Det er bare så synd at koreograf Toni Ferraz (som har fått oppgaven å koreografere denne soloen) ikke har maktet å gi henne en bedre og mer utfordrende koreografi. Selv om målgruppen hovedsakelig er unge ungdommer, så behøver ikke koreografien å være så såre enkel at den kjeder det voksne publikum.

Positivt prosjekt

Mye har vært sagt og ment om at tv-showet skulle bli sceneshow i Riksteatrets regi. Kritiske røster mener at de nasjonale teaterinstitusjonene bør holde seg unna slike kommersielle prosjekter. Og det kan man jo nikke lett bekreftende til, men på den annen side kan man spørre seg om hvem andre som ville tatt i dette prosjektet? Det er snakk om en danseforestilling med og for ungdom – en svært nedprioritert gruppe i scenekunsten. At staten spytter kroner i et forrykende show som kommer til å treffe unge rett i dansefoten kan vel ikke være annet enn positivt.